

Retallades a l'ensenyament públic

A Catalunya estem assistint les darreres setmanes a una ofensiva sense precedents contra els serveis públics i l'estat del benestar. El "govern dels millors", fora ja màscares i triomfalistes eslògans electorals, es dedica descaradament a ampliar els privilegis dels més rics a costa de vulnerar els drets fonamentals dels més pobres.

Mentre se suprimeix l'impost de successions per a les rendes més altes i es planteja fins i tot la reducció de la part autonòmica de l'IRPF també en els trams més alts, el govern de la Generalitat comença a aplicar un pla de retallades que posa clarament en perill la prestació de serveis bàsics com la sanitat i l'educació.

En el cas del nostre sector, des de CO.BAS volem denunciar que les brutals retallades que el departament d'ensenyament vol aplicar constitueixen una agressió sense precedents contra el sistema educatiu públic de Catalunya, tant pel que fa a les condicions laborals del professorat com a la qualitat i la gratuïtat del servei:

1 Es retalla la transferència per a despesa corrent (llum, aigua, infraestructures, etc.) als centres públics educatius al voltant del 30%, portant a una situació límit a molts d'ells que tenen problemes per afrontar les despeses bàsiques de funcionament.

2 S'han aplicat retallades salarials que han suposat de moment una pèrdua de poder adquisitiu superior al 8,5% de mitjana per al professorat.

3 S'amplia la jornada laboral del professorat (de 23 a 25 hores lectives a primària i de 18 a 19 a secundària).

4 Es pretén retallar la plantilla i augmentar les ràtios, ja que amb un augment previst de més de 15.000 alumnes, no solament no es contractaran els 1.500 professors que caldrien sinó que ni tan sols es cobriran les 1.800 jubilacions previstes. Molts substituïts i interins seran acomiadats i molts professors amb plaça seran desplaçats i precaritzats.

5 Es paralitzen les noves construccions de centres i es manté una quantitat molt elevada d'aules prefabricades.

6 Deixen de cobrir-se la meitat de baixes per jubilació.

7 Deixen de cobrir-se les baixes del PAS.

8 Es planteja la possibilitat de cobrar taxes a la FP i augmentar les ja existents a les universitats, provocant que molt alumnat no pugui accedir a elles per incapacitat de les famílies de fer front a la despesa que comporta.

9 Es planteja la possibilitat de privatitzar i externalitzar diversos serveis públics complementaris a l'ensenyament públic.

10 S'amplien concerts educatius, fonamentalment a escoles religioses que no garanteixen la laïcitat del sistema i separen per sexes.

Una agressió d'aquesta envergadura exigeix una resposta a l'alçada de la seva gravetat, si realment volem impedir-la. Com a primer pas, cal participar massivament a la manifestació contra les retallades a la sanitat i l'educació, una mobilització que ha de ser multitudinària i demostrar que no estem disposats a acceptar retallades en drets laborals i socials mentre es destinen milers de milions de diner públic a finançar la banca i les grans empreses, i a reduir impostos als més rics.

Nosaltres no hem de pagar una crisi que no hem provocat i que estar servint d'excusa per a l'enriquiment precisament dels autèntics culpables de la crisi. Si no tenen diners que els vagin a buscar allà on són: augmentant la pressió fiscal sobre els qui més tenen (a l'Estat Espanyol els ingressos de l'Estat suposen el 34% del PIB, lluny del 44% de mitjana de la UE -15 i del 54% de Suècia) o perseguint el multimilionari frau fiscal. I que no ens parlin de "qualitat de serveis públics" o de que sobren empleats públics, quan el percentatge de població adulta que a l'Estat Espanyol treballa en els serveis públics de l'Estat del benestar (sanitat, educació, serveis socials...) és del 9%, lluny del 15% de promig de la UE-15. És a dir, no solament no s'hauria de retallar sinó que el que caldria fer és ampliar substancialment les plantilles i els recursos, contribuint a crear ocupació i a millorar uns serveis públics insuficients.

DESVERGONYA

Amb l'excusa de reduir el dèficit públic, provocat fonamentalment, no ho oblidem, per la injecció massiva de diners públics al sistema financer privat (100.000 milions d'euros per avalar a la banca el 2009), es blinda l'estatus quo de les classes socials més riques i es va empenyent a l'atur, la misèria i l'exclusió social a capes cada cop més àmplies de la nostra societat.

Algunes dades:

1 Els consellers executius de les empreses del Ibex-35 perceben, de mitjana, uns 2,3 milions d'euros anuals. En els darrers sis anys el seu salari ha crescut un 64%.

2 Les empreses espanyoles van retallar el 1,8% les seves plantilles el 2010 malgrat haver augmentat el seu benefici en un 4,3%.

3 Beneficis nets en milions d'euros dels principals bancs i empreses de l'estat espanyol durant l'any 2010: Repsol: 4.693 milions, Telefònica: 8.835, Iberdrola: 2.870, Santander: 8.181, BBVA: 4.600, La Caixa: 1.307.

En contra del que prediquen polítics, banquers, empresaris i mitjans de comunicació de masses, el sector públic a Catalunya està subdesenvolupat en lloc de sobredimensionat. A Catalunya treballen 291.210 persones a l'administració, 3,95% de la població total, és a dir, el percentatge més baix de l'Estat espanyol. A Espanya (2008) el percentatge de persones adultes que eren empresaris i autònoms era més gran (10,64%) que la mitjana de la UE-15 (9,78%), mentre que el percentatge de persones adultes que treballen per al sector públic és només el 9%, un dels més baixos de la UE-15 (16% de mitjana). En els països escandinaus és el 26% per a Dinamarca, el 22% per a Suècia i el 19% per a Finlàndia.

I tenen la barra de dir-nos que ens hem d'estrènyer el cinturó, que cal racionalitzar la despesa pública?

A qui volen enredar?

Cal reconstruir i enfortir el sindicalisme de classe i la unitat

Les polítiques neoliberals d'ajustament que actualment practiquen els diferents governs només fan que premiar i enriquir encara més als autèntics culpables de la crisi, el capital financer, a costa de drets socials i laborals que també ens afecten als treballadors i treballadores de l'ensenyament: privatitzacions i retallades dels pressuposts destinats a serveis públics, retallades salarials, desregulació laboral i retallada del dret a la jubilació i de les pensions...

Per enfrontar-les amb possibilitats d'èxit les respostes parcials, sectorials i segmentades no són suficients, tal com demostra l'experiència a molts països europeus, i cal la més àmplia unitat de la classe treballadora i els sectors populars en la perspectiva de mobilitzacions generals i sostingudes.

Cal treballar doncs per tornar a aixecar un potent moviment reivindicatiu del sector front a les agressions que estem patint i les que vindran si no els parem els peus.

Així doncs, no et quedis de braços plegats: mobilitza't i lluita!!!